

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120214320
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4120214320.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: Generali Česká poisťovňa, a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká Republika, IČO: 45 272 956, konajúca prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 54 228 573, zastúpený: AK Balara, s.r.o., so sídlom Košická 5590/56, Bratislava, IČO: 36 858 528, proti žalovanému: M. G., narodený XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX/XX, T., zastúpený advokátom: JUDr. Peter Matejov, so sídlom Hollého 12, Nitra, o zaplatenie 7.885,37 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/213/2020-154 zo dňa 21. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (Generali Poist'ovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332) žalobou a jej opravou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 7885,37 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 7885,37 eur od podania žaloby do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.2.20218 - povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla H. XXXD. D.: P s J.: T so začiatkom poistenia od 19.2.2018. Dňa 1.1.2019 v čase okolo 16:15 hod. viedol žalovaný toto motorové vozidlo na ulici I. v T., pričom pri vychádzaní z vedľajšej cesty nedal prednosť motorovému vozidlu s J.: T zn. H. XXXD idúcemu po hlavnej ceste a došlo k zrážke. Žalovaný sa na mieste nehody z N. I. dohodli a spísali záznam o nehode, ktorý preukazuje, že dopravnú nehodu zaviniť žalovaný. Predmetnú poisťnú udalosť zaregistroval dňa 2.1.2019 pod č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný si u neho uplatnil na náhradu škody. Náklady súvisiace s opravou jeho vozidla bolo na základe kalkulácie vyčíslené na 8761,53 eur a na základe faktúry autorizovaného servisu poukázal dňa 28.1.2019 zmluvné plnenie vo výške 8761,53 eur. Žalovaného vyzval výzvou z 30.1.2019 podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z., aby mu nahradil škodu vo výške 8761,53 eur, ktorá výzva mu bola doručená dňa 4.2.2019. Žalovaný ho požiadal o prehodnotenie uplatneného nároku, pretože vzhľadom na rozsah viditeľného poškodenia predpokladal, že škoda nepresiahne sumu 4000 eur a hliadka nebola privolaná, pretože okolo miesta nehody prechádzala hliadka polície, ktorá mala skonštatovať, že ich prítomnosť nie je potrebná. K uvedenému sa vyjadril, že vzhľadom na viditeľné poškodenie vozidla bolo na mieste privolať políciu, pretože bol objektívny predpoklad splnenia zákonnej hranice výšky škody 3990 eur vzhľadom na typ poškodeného vozidla, cenu jeho náhradných dielov a tým vyšších nákladov na opravu. Preveril aj dodatočné tvrdenia žalovaného, k dôvodom o neprivolaní polície z dôvodu vyjadrenia hliadky, ktoré

neboli preukázané. V dôsledku toho mal za to, že jeho uplatnený regresný nárok je v súlade so zákonom. Návrhu žalovaného na upustenie od uplatňovania náhrady preto nemohol vyhovieť, ale v rámci proklientského prístupu upustil od vymáhania 10 % nároku, na čo žalovaný nereagoval. Na mieste bolo zavolať políciu aj preto, že z fotodokumentácie sa javí, že prišlo k znečisteniu vozovky unikajúcimi prevádzkovými olejmi a to podľa § 64 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Okrem toho požaduje zaplatiť úroky z omeškania od podania žaloby do zaplatenia vo výške 5 % ročne a náhradu trov konania. Pripojil poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.2.2018, uplatnenie nároku poškodeného, kalkuláciu výšky škody, faktúru, oznámenie o ukončení likvidácie zo dňa 25.1.2019, potvrdenie o výplate poisteného plnenia, výzvu na náhradu vyplateného poisteného plnenia zo dňa 30.1.2019 + doručenkou, žiadosť žalovaného zo dňa 15.4.2019, vyjadrenie k žiadosti žalovaného zo dňa 21.6.2019, odpovede od policajných zložiek a fotodokumentáciu.

2. Žalovaný proti žalobe namietal s tým, že neporušil ohlasovaciu povinnosť, pretože je presvedčený, že ako poisťník si splnil všetky zákonné povinnosti uložené mu podľa zákona č. 381/2001 Z.z.. Trval na tom, že v čase vzniku škodovej udalosti mu nevznikla povinnosť túto udalosť nahlásiť príslušnému policajnému zboru, pretože on spolu s poškodeným odhadli na mieste zrážky ich vozidiel, že hmotná škoda na vozidle poškodeného nebude presahovať zákonný limit, t. j. 3990 eur. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že by z poškodenia motorového vozidla bolo na mieste zrážky viac ako zjavné a zrejmé, že hmotná škoda na vozidle poškodené presahuje alebo presiahne zákonný limit pre neohlásenie dopravnej nehody polícii. V čase udalosti a aj po nej je len bežným užívateľom vozidla a laikom, nie je znalcom, servisným technikom a ani osobou, ktorá vykonáva ohliadky za poisťovateľa alebo policajtom. Má za to, že obaja preto postupovali plne v súlade so zákonom a s maximálnou možnou mierou dôvodne predpokladaného starostlivého posúdenia vecí. Sám zákon umožňuje neohlásiť udalosť polícii, ak po odhade zrejmej škody nepresahuje zákonný limit. Ak neskôr v rámci vykonanej opravy sa zistí, že náklady na opravu presiahli zákonný limit, nemôže to ísť na jeho ťarchu, kde poukázal na poučenie zverejnené na internetovej stránke Ministerstva vnútra SR, z ktorého vyplýva, že účastník dopravnej nehody nemôže byť za dodatočne pre kvalifikovanú udalosť postihovaný. Poukazovanie žalobcu na značku vozidiel a to, že boli obe poškodené, k odhadu výšky škody je účelové a bez právneho významu. Podstatným faktorom je aj stresový faktor celej škodovej udalosti. Namietal aj to, že žalobca si proti nemu uplatnil celú sumu vyfakturovanú servisom, bez toho, aby zohľadnil amortizáciu, pričom v praxi sa často stáva, že poisťovňa nepreplatí servisu práve z toho dôvodu celú fakturovanú sumu. Aj toto pochybenie žalobcu má zásadný význam, na vyslovenie záveru o nedôvodnosti uplatneného regresného nároku. Pretože takýto výkon práva žalobcu na regresné plnenie by vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti výrazne zasiahol do jeho práv a oprávnených záujmov a preto je možné ho považovať za rozporný s dobrými mravmi. Mal za to, že jeho údajné protiprávne konanie je v porovnaní s ostatnými predpokladanými v ustanovení § 12 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. z hľadiska závažnosti neporovnateľné a neprihliadnutie na to je nepripustnou šikanou a preto uplatnenému právu nie je možné priznať právnu ochranu. Žalobu preto navrhol zamietnuť. Pripojil časť z internetovej stránky MVSR a navrhol vypočúť žalovaného a ako svedka poškodeného.

3. Napadnutým zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným rozsudkom Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie, podanú žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4.1. Ku skutkovej stránke sporu súd prvej inštancie uviedol nasledovné:

4.2. V konaní nebolo sporné a aj bolo poisťnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX z 19.2.2018 preukázané, že medzi žalobcom ako poisťovňou a žalovaným ako poisťníkom bola dňa uzavretá poisťná zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. H. s J.: T V konaní nebolo sporné a aj bolo záznamom o dopravnej nehode preukázané, že 1.1.2019 prišlo k dopravnej nehody v T. na ulici I., pri ktorej bola prevádzkou tohto osobného motorového vozidla, ktorého vodičom bol žalovaný spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej bolo poškodené osobné motorové vozidlo zn. H. s J.: XXXY., ktorého držiteľom bol N. I. a vodičom I. I.. V konaní nebolo sporné a aj to vyplýva z www.zrsr.sk, že vodič vozidla I. I. bol živnostníkom s predmetom podnikania oprava osobných motorových vozidiel a z jeho výsluchu, že išlo o vozidlá značky BMW. V konaní nebolo sporné a aj bolo uvedeným záznamom o dopravnej nehode, fotodokumentáciou a aj výsluchom svedka I. I. preukázané, že k stretnutiu vozidiel prišlo v ich prednej časti a to tak, že na vozidle, ktoré viedol svedok I. I. bola poškodená pravá predná

časť v oblasti svietidla a nárazníka a na vozidle, ktoré viedol žalovaný bola poškodená ľavá predná časť rovnako v oblasti svietidla a nárazníka. Fotodokumentáciou bola preukázané, že pod vozidlom žalovaného sa na vozovke nachádzala nejaká tekutina. Výsluchom svedka I. I. bolo preukázané, že išlo o kvapalinu z chladiča vozidla žalovaného, ktorá mohla, ale nemusela byť nemrznúca. V konaní nebolo sporné a aj bolo oznámením o škode, ktorú urobil žalovaný a hlásením škodovej udalosti, ktorú urobil I. I. a aj jeho výsluchom preukázané, že obaja oznámili žalobcovi vznik tejto škody, popísali jej rozsah a aj to, že udalosť nebola šetrená políciou. Výsluchom svedka I. I. bolo preukázané, že udalosť nebola nahlásená polícii, pretože obaja účastníci nehody a to žalovaný a aj svedok dospeli k záveru, že škoda na poškodenom vozidle nepresahuje zákonný limit. Výsluchom svedka bolo preukázané, že vozidlo malo byť opravené podľa dohody účastníkov konania v jeho servise, ale napokon bolo opravené v zmluvnom servise M. - H., s.r.o., čo vyplýva aj z hlásenia škodovej udalosti. V konaní nebolo sporné a aj bolo kalkuláciou z 10.1.2019 a faktúrou z 18.1.2019 M. - H., s.r.o. preukázané, že náklady na opravu poškodeného vozidla boli 8761,86 eur. V konaní nebolo sporné a aj bolo oznámením po ukončení likvidácie tejto poistnej udalosti a výpisom z účtu žalobcu preukázané, že servisu M. - H., s.r.o. bolo poskytnuté poistné plnenie vo výške 8761,53 eur. V konaní nebolo sporné a aj bolo výzvou z 30.1.2019 a doručenkou preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie tejto sumy od 1.3.2019 s odôvodnením, že porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu, ktorá je poistnou udalosťou policajtovi, ktorá mu bola doručená 4.2.2019. V konaní nebolo sporné a aj bolo žiadosťou žalovaného z 15.4.2019 preukázané, že žalovaný požiadal žalobcu o prehodnotenie výšky uplatneného nároku s odôvodnením, že políciu neprivolali, pretože výšku škody odhadli do 4000 eur aj okolo prechádzajúca hliadka im povedala, že to nie je potrebné pretože nikto nebol zranený a dohodli sa na zavinení a preto si nie je vedomý svojho zavinenia a až od žalobcu sa dozvedel o výške plnenia 8761,53 eur, s tým, že je ochotný znášať časť škody v primeranej výške. V konaní nebolo sporné a aj bolo vyjadrením žalobcu z 21.6.2019 preukázané, že preveril tvrdenia žalovaného o hliadke polície, ktoré neboli preukázané a preto trval na zaplatení sumy, čo bolo preukázané vyjadrením KRPZ v Nitre z 31.5.2019, ORPZ v Nitre z 10.6.2019, MVSR z 17.5.2019 a MVSR, ORPZ v Nitre z 14.5.2019 a 28.5.2019. V konaní nebolo sporné, že žalovaný žalobcovi požadovanú sumu nezaplatil.

4.3. V konaní bolo sporné, či má žalobca nárok na náhradu vyplateného poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za žalovaného vyplatil poškodenému, pretože žalobca tvrdil, že žalovaný porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, pretože išlo o poistnú udalosť podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z. ktorá bola dopravnou nehodou z dôvodu, že na vozidle poškodeného vznikla hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona (§ 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke) a dôvodu, že pri nej unikli nebezpečné veci (§ 64 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke), proti čomu žalovaný namietal.

5.1. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na skutkový stav sporu, citované ustanovenie § 12 ods. 1 písm. e/ zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení (PZP) zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, s poukazom na cit. ust. § 64 ods. 1 písm. c/ a d/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a s poukazom na ust. § 125 ods. 1 Trestného zákona, odôvodnil nasledovne:

5.2. Žalobca ako poisťovateľ má proti žalovanému ako poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou jeho motorového vozidla podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z. iba vtedy, ak žalovaný porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou.

5.3. Za dopravnú nehodu sa podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, (ktorým zákonom bol k 1.2.2009 zrušený zákon č. 315/1996 Zb. o prevádzke za pozemných komunikáciách, na ktorý odkazuje § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z.,) považuje okrem inej udalosti, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej vznikla hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona s odkazom na § 125 Trestného zákona je to suma 3990 eur. Žalovaný tvrdil, že s vodičom poškodeného vozidla bezprostredne po udalosti odhadli, že škoda na vozidle tento zákonný limit nepresiahne. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že žalobca napokon vyplatil autorizovanému servisu za opravu vozidla sumu 8761,53 eur. Vágnosť pojmu „zrejme“ presiahne spôsobuje v aplikačnej praxi problémy tak, ako to vyplýva z väčšiny rozhodnutí označených žalovaným v porovnaní s rozhodnutím, na ktoré poukázal súd, ktoré v skutkovo obdobných veciach rozhodli odlišne. Vo väčšine sa aj podľa vyjadrenia žalobcu účastníci dopravnej nehody bránia

tým, že nemali vedomosť, že škoda dosiahne sumu, pri ktorej je povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu tak ako tomu je aj v tomto prípade. Pretože však účastníci dopravnej nehody sú väčšinou laici, nie sú spôsobilí posúdiť výšku škody, je stanovenie skutočnej škody s jej absolútnou presnosťou z ich strany prakticky nemožné. Podľa súdu je preto takáto formulácia pochopiteľná a preto nie je možné ustanovenie § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. vykladať tak, že poisťovniam prináleží tento nárok vo všetkých prípadoch ak škoda presiahne zákonom stanovenú hranicu, ale tak že nárok je možný priznať len vtedy, ak mohli účastníci dopravnej nehody ustáliť výšku škody so záverom, že pravdepodobne presiahne zákonný limit (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27.1.2016 sp. zn. 41Cob/287/2015, alebo Krajského súdu v Bratislave z 19.6.2019 sp. zn. 7Co/120/2018). Pretože vznik pochybností u konkrétnej osoby je vysoko subjektívnou otázkou, s ktorou nemôže byť spojený tak závažný následok na aký poukazuje žalobca, tak ak žalobca tvrdí, že žalovaný pri vyhodnocovaní tejto otázky postupoval nesprávne, zaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno (napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 16.5.2018 sp. zn. 16.5.2018). Pretože v konaní nebolo sporné, že žalovaný je laik a ako laik aj odhadol, že škoda na poškodenom vozidle nepresiahne zákonom stanovenú hranicu, súd nevykonal dokazovanie jeho výsluchom. Okrem toho sa ani na pojednávanie po predbežnom prejednaní sporu nedostavil a ani jedna zo strán sa nevyjadrila, že trvá na jeho výsluchu a ani to vyjadrení predbežného právneho názoru súdu. Jeho tvrdenia boli preukázané aj výsluchom svedka, ktorý bol druhým účastníkom nehody. Hoci v prípade svedka nejde o úplného laika, pretože bol nesporne majiteľom servisu a špecializoval sa na opravu vozidiel zn. BMW, k stretu prevádzky ktorých prišlo, tým, že nešlo o autorizovaný servis, nie je možné ani od neho podľa súdu očakávať, že bude mať presnú vedomosť o nadobúdacích cenách materiálu a cenách servisných výkonoch aké sú v autorizovanom servise, tak ako tvrdil žalobca, ktoré sú nesporne vyššie. Práve naopak aj vzhľadom k tomu, že aj podľa jeho vyhodnotenia škoda zrejme nepresiahla zákonnú výšku, je možné považovať rovnakú úvahu ako mal svedok aj u žalovaného za správnu. Z výsluchu svedka bolo okrem toho preukázané, že pri svojom hodnotení vychádzal aj zo svojej skúsenosti o rozsahu škody a jej výške na rovnakom type vozidla, v prípade ktorej pri zjavne väčšom poškodení bola výška škody nižšia za stavu, že vozidlo bolo opravené v jeho neautorizovanom servise. Za týchto okolností nemá vplyv na úsudok svedka ani to o akú značku vozidiel išlo, ich trieda a ani obstarávacia cena. Zo všetkých týchto okolností dospel súd k záveru, že ani jeden z účastníkov udalosti, nemohol na základe svojich individuálnych vedomostí a skúseností mať v jej čase rozumné pochybnosti o tom, že výška škody presiahne jej zákonný limit. Ani z fotodokumentácie nevyplýva taký zjavný rozsah poškodenia vozidla, že by obom účastníkom muselo byť už na mieste udalosti zjavné a zrejmé, že škoda zákonný limit presiahne. Žalobca napokon ani sám záver o porušení povinností žalovaným nevyvodil hneď po tom ako sa mu dostali do dispozície podklady o dopravnej nehode, ale urobil tak až po oboznámení sa s dokladmi z autorizovaného servisu. Pretože dôkazné bremeno na preukázanie, že škoda na poškodenom vozidle zjavne presiahla zákonný limit je na žalobcovi, ktoré dôkazné bremeno žalobca neuniesol, nepreukázal, že by išlo o dopravnú nehodu podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z., pri ktorej vzniká žalovanému povinnosť ju nahlásiť policajtom a jemu, v prípade jej porušenia, právo požadovať od žalovaného regresnú náhradu podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z.. Súd na podporu svojich záverov poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov v SR, ktoré predložil žalovaný a ktoré sa týkajú obdobných vecí a to Krajského súdu v Bratislave z 31.3.2020 sp. zn. 16Co/77/2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27.1.2016 sp. zn. 41Cob/287/2015 a Krajského súdu v Košiciach z 16.5.2018 sp. zn. 16.5.2018, ktoré preto možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax a preto na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre z 3.3.2021 sp. zn. 25Co/62/2020 ako ojedinelé neprihliadol. To, že z konania žalovaného nie je možné dospieť k záveru, že by porušil svoju právnu povinnosť vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30.11.2017 sp. zn. 5ASAN/3/2016, podľa ktorého účelom zákona bolo postihnutie nepoctivých vodičov, pričom v danom prípade nebolo preukázané, ale ani tvrdené žiadne nepoctivé správanie sa žalovaného.

5.4. Za dopravnú nehodu sa podľa § 64 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, považuje okrem iného aj udalosť, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej uniknú nebezpečné veci s odkazom na § 34 zákona č. 56/2012 Z.z. ide napr. prevádzkovú kvapalinu alebo horľavý plyn, čo žalobca tvrdil, proti čomu žalovaný namietal. Fotodokumentáciou bolo preukázané, že pod vozidlom žalovaného sa nachádza nejaké kvapalina, ale výsluchom svedka nebolo nesporne preukázané, že by išlo o nebezpečnú vec, pretože mohlo ísť aj o vodu a keďže žalobca žiadne ďalšie dôkazy nenavhol, neuniesol ani v tomto smere dôkazné bremeno na preukázanie, že by žalovanému z tohto dôvodu vznikla povinnosť udalosť nahlásiť policajtom a jemu v prípade jej porušenia právo požadovať od neho regresnú náhradu poskytnutého plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z..

5.5. Pretože žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaný porušil svoju povinnosť podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že dopravnú nehodu nenahlásil, nie je jeho žaloba, ktorou požaduje nahradiť poskytnuté poistné plnenie dôvodná a to ani v časti a preto sa súd ďalšími námietkami žalovaného z dôvodu hospodárnosti nezaoberal a žalobu ako celok zamietol.

5.6. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd podľa § 262 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok - zák. č. 160/2015 Z. z.) rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalovaný bol v konaní celkom úspešný a pretože nikto netvrdil a ani súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by mu nemal priznať nárok na náhradu trov konania, súd rozhodol, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Uvedený rozsudok ako celok včas podaným odvolaním napadol len žalobca, domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby jeho žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené s priznaním mu i nároku na náhradu trov celého konania, keď v spore nevyšli najavo žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by znamenali, že žalovaný nenaplnil podmienky pre vznik jeho povinnosti k zaplateniu uplatňovaného nároku a keď napadnutý rozsudok súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania žalobca poukázal na skutkové okolnosti sporu a jeho právnu kvalifikáciu k nim, na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie v spore, na to, čo je v spore nesporné a že nesprávnym právnym posúdením veci sú závery prvoinštančného súdu v napadnutom rozsudku, že 1. je povinnosťou jeho ako žalobcu - poisťovne preukazovať pochybenie žalovaného pri jeho myšlienkových postupoch, ktorými dospel k záveru, že škoda vo výške 8.761,53 eura neprevyšuje sumu vo výške 3.990 eur, 2. na posúdenie výšky škody účastníkmi dopravnej nehody nemá vplyv ani to, o akú značku vozidiel išlo, ich trieda a ani obstarávací cena (tento záver považuje za odporujúci elementárnej logike), 3. je relevantná skúsenosť svedka o rozsahu škody a jej výške na rovnakom type vozidla v prípade opravy vozidla v jeho neautorizovanom servise, 4. záver o porušení povinnosti žalovaného prijal až po oboznámení sa s dokladmi z autorizovaného servisu a nie hneď po tom, ako mal k dispozícii podklady o dopravnej nehode, keďže ako poisťovateľovi mu vzniká proti poisťníkovi/poistenému nárok na náhradu až potom, ako dôjde k vyplateniu poistného plnenia, teda si nemôže uplatňovať nárok pred vyplatením poistného plnenia, z ktorého dôvodu záver o porušení povinnosti žalovaného nemohol prijať už v čase doručenia mu podkladov o dopravnej nehode (ale až v čase po vyplatení poistného plnenia). Je presvedčený o tom, že uniesol dôkazné bremeno preukázania toho, že žalovaný pri ustálení výšky škody postupoval nesprávne, toto uniesol listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, ktoré preukazujú vznik škody na poškodenom vozidle vo výške 8.761,53 eura, ktorá suma značne prevyšuje - viac ako dvojnásobne sumu zákonného limitu deliaceho kolízie vozidiel medzi škodové udalosti a dopravné nehody (3.990 eur), keď sa nejedná len o mierne prekročenie zákonného limitu a keď skutočnosť o vzniku škody v uvedenej sume nie je v tomto spore sporná. Žalovaný ako účastník dopravnej nehody bol povinný ohlásiť vznik dopravnej nehody policajtom, ak škoda na niektorom z vozidiel zrejme prevyšovala sumu 3.990 eur, keď aj laikovi musí byť podľa jeho názoru zrejmé, že rozsah poškodenia poškodeného vozidla je menšie ako rozsah poškodenia vozidla žalovaného, i keď výška škody na vozidle žalovaného predmetom dokazovania nebola, je teda presvedčený, že i laikovi muselo byť na prvý pohľad zrejmé, že škoda na niektorom z vozidiel účastníkov dopravnej nehody dosahovala zákonnú výšku limitu. Prvoinštančný súd iba na základe výpovede svedka I. I. - vodiča poškodeného vozidla dospel k záveru, že nebola naplnená podmienka škody zrejme prevyšujúcej zákonný limit, keď tohto svedka hodnotil nie ako laika, i keď sa tento nevedel vyjadriť konkrétne k cenám náhradných dielov a podľa súdu, pokiaľ sú účastníkmi dopravnej nehody laici a dohodnú sa na výške škody neprevyšujúcej zákonný limit, nemá on ako poisťovateľ nárok na náhradu poistného plnenia ani v prípade, ak nakoniec výška škody na jednom z motorových vozidiel zákonný limit presiahne, teda rozhodnutie súdu spôsobuje právnu neistotu a má za následok, že z ust. § 12 ods. 1 písm. e) Zákona o PZP sa stáva obsolétna právna norma. Sú irelevantné úvahy na tému, aká by bola cena opravy poškodeného vozidla v neautorizovanom servise, nakoľko všeobecne záväzný právny predpis - vyhláška MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku stanovuje spôsob, ako sa určuje výška škody na motorových vozidlách, na základe čoho nemožno zohľadniť obranu žalovaného, že predpokladal nižšiu výšku škody v prípade opravy vozidla v neautorizovanom servise, keďže platí nevyvrátiteľná domnienka o tom, že obsah všeobecných záväzných predpisov je známy všetkým a neznalosť práva škodí aj laikom v oblasti cien a ako účastníkom dopravných nehôd. Účastníkom dopravnej nehody nemusí byť zrejmé a zjavné, že výška škody presiahne zákonný limit. Slovo „zrejme“ je použité v slovnom spojení „zrejme prevyšujúca“, čo

znamená, že sa jedná o škodu, ktorá môže prevýšiť zákonný limit. Účastníci dopravnej nehody nemusia mať istotu o tom, že výška škody prevyšuje zákonný limit, sú policajtom povinní ohlásiť vznik dopravnej nehody v prípade, ak prichádza do úvahy, že škoda na niektorom z vozidiel účastníkov dopravnej nehody prevyšuje zákonný limit, obzvlášť v prípade, ak sú laikmi; nemajú sa v takom prípade spoliehať na svoj laický odhad a ak sa naň napriek tomu spoliehajú, berú na seba riziko možných následkov. Žalovaný sa bezdôvodne spoliehol na odhad výšky škody zo strany vodiča poškodeného vozidla, ktorého videl pri dopravnej nehode prvýkrát v živote, čím sa vystavil riziku, že výška škody ním odhadnutá je značne podhodnotená. Slovné spojenie „zrejme prevyšuje“ je v hypotéze právnej normy § 64 ods. 1 písm. d/ Cestného zákona z toho dôvodu, že nie vždy pri vzniku škody v cestnej premávke je výška škody viditeľná, keď nie je neobvyklé, že po tzv. odstrojení - demontovaní poškodených častí vozidla vyjdú najavo aj škody pôvodne zakryté, na prvý pohľad nie viditeľné. Žalovaný netvrdil, že by škodu tvorili najmä poškodenia, ktoré neboli viditeľné na mieste dopravnej nehody, ani takáto skutočnosť nevyšla najavo z dokazovania, jeho obrana spočívala v tvrdeniach, že sa s druhým účastníkom nehody na výške škody nižšej ako v skutočnosti dohodol, že je laik a bol po nehode v strese. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť s priznaním mu náhrady trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, keď rozsudok považuje za vecne správny a má za to, že prvoinštančný súd sa dostatočne vysporiadal s procesným útokom žalobcu, s jeho procesnou obranou a vec i správne právne posúdil a svoj názor pomerne detailne odborne a vecne odôvodnil. Tvrdenia a námietky žalobcu z odvolania obstať nemôžu, keď on odkazuje na svoje doterajšie písomné aj ústne vyjadrenia a zotrváva na svojej procesnej obrane. Prvoinštančný súd dal správne za pravdu jeho obrane o tom, že v čase a na mieste škodovej udalosti bežnému človeku (priemerne rozumovo vyspelej osobe) nemohlo byť zrejme, že na poškodenom vozidle vznikla škoda zrejme prevyšujúca sumu 3.990 eur. Dôvodnosť nároku žalobcu je závislá od vyhodnotenia otázky, či on ako žalovaný a vodič motorového vozidla, ktorý dopravnú nehodu zaviniť, porušil svoju povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu, pri ktorej vznikla hmotná škoda zrejme prevyšujúca jeden a pol násobok väčšej škody podľa Trestného zákona. Jeho konanie je závislé od vyhodnotenia tejto situácie z hľadiska predpokladanej výšky škody na poškodenom motorovom vozidle, ktorú otázku musí vyhodnotiť bezprostredne po jej vzniku a vzhľadom na tieto okolnosti zákonná úprava musí vychádzať z predpokladanej spôsobilosti vodiča ako bežného občana, teda laika vyhodnotiť túto otázku. Z tohto pohľadu je teda zrejme, že právny predpis takúto povinnosť vodičovi ukladá iba v prípade, ak mu táto otázka musí byť zrejme AJ BEZ VÄČŠÍCH ODBORNÝCH ZNALOSTÍ, resp. bez toho, aby mal k dispozícii dlhší časový úsek na jej posúdenie. Práve takejto situácii zodpovedá aj znenie tejto právnej úpravy, že takáto povinnosť mu môže vzniknúť iba v prípade, ak je uvedená otázka zrejme, teda EVIDENTNÁ, JEDNOZNAČNÁ, OČIVIDNÁ. V čase a na mieste škodovej udalosti sa tak musí priemerne rozumovo vyspelej osobe objektívne javiť (musí jej byť zrejme), že na niektorom z poškodených motorových vozidiel, prípadne na inom majetku vznikla skutočná škoda zrejme prevyšujúca sumu 3.990 eur. Je povinnosťou účastníkov vyhodnocovať len poškodenie viditeľné voľným okom (vnímateľné zmyslami); zákon od nich v žiadnom prípade nevyžaduje, aby pri svojich úvahách zohľadňovali (predvídali) vznik prípadných skrytých škôd, nakoľko takýto výklad by mohol viesť k tomu, že by účastníci škodových udalostí ohlasovali preventívne („pre istotu“) každú škodovú udalosť ako dopravnú nehodu. Nestotožňuje sa s výkladom ustanovenia Cestného zákona žalobcom v odvolaní ohľadom oznamovacej povinnosti už v prípade pochybností o výške škody, nakoľko samotný vznik pochybností u konkrétnej osoby je totiž vysoko subjektívnou otázkou, s ktorou nemôže byť spojený tak závažný následok, akého sa žalobca v spore domáha, teda súhlasí s prvoinštančným súdom o tom, že pokiaľ žalobca tvrdí, že pri vyhodnocovaní tejto otázky postupoval nesprávne, jeho v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno. Je potom na poisťovni - žalobcovi, aby prostriedkami procesného útoku v spore prezentoval skutkové tvrdenia objektívne spochybňujúce možnosť účastníkov v konkrétnej škodovej udalosti predpokladať, že škoda zrejme neprevyšuje sumu 3.990 eur; nepostačuje iba poukázať na celkovú a konečnú výšku poistného plnenia, keďže je logické, že účastníci v čase a na mieste škodovej udalosti nemali a ani nemohli mať vytvorené všetky predpoklady (podmienky) na komplexné posúdenie všetkých možných poškodení. Pokiaľ zákonodarca zveril účastníkom škodovej udalosti na posúdenie hranicu výšky škody, tak je potrebné počítať s prípadmi, že konečná výška škody, predstavujúca náklady nevyhnutné na opravu poškodeného vozidla, bude prevyšovať sumu 3.990 eur, keď v takom prípade je potom na poisťovni, aby prostriedkami procesného útoku prezentovali skutkové tvrdenia objektívne spochybňujúce možnosť účastníkov predpokladať, že škoda zrejme neprevyšuje sumu 3.990 eur. Nemožno tiež očakávať a spravodlivo požadovať, aby pri zvážení potreby privolania polície počítal aj so skrytými poškodeniami vozidiel a rovnako tak nemožno od nikoho spravodlivo požadovať, aby mal presnú vedomosť o nadobúdacích cenách vozidiel, cenách materiálu a servisných výkonoch, ktoré budú zrejme potrebné na navrátenie (poškodeného vozidla) do pôvodného stavu. Je

teda toho názoru, že žalobca nesplnenie jeho povinnosti odvodzoval výlučne z výšky poistného plnenia, avšak v spore sa mu nepodarilo spochybniť jeho tvrdenie, že nemusel mať dôvodné pochybnosti v tom, že by zrejma, resp. viditeľná výška škody prevyšovala zákonný limit. Žalobcom nerozporovaný opis priebehu poistnej udalosti ani predložené fotografie poškodených vozidiel pre bežného človeka (motoristu) neindikujú zjavný predpoklad o škode prevyšujúcej zákonný limit. Navyše poukazuje aj na skutočnosť, že z likvidácie poistnej udalosti žalobcom je nesporné, že vôbec neskúmal, či všetky opravy a použité diely súviseli len s opravou tých častí vozidla, ktoré boli pri strete vozidiel poškodené.

7. Žalobca sa vyjadroval k uvedenému vyjadreniu a v podstate zotrval na svojich odvolacích dôvodoch.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po vyhovení návrhu na zmenu - zámenu na strane žalobcu uznesením č. k. 8CoCsp/37/2021-328 zo dňa 09. 03. 2020, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejne vyhláseným rozsudkom a po zistení včasnosti a riadnosti podaného odvolania, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, ako aj skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie vo výroku vecne správne, pričom súčasne rozhodol aj o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 a § 255 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, keď o výške tohto nároku bude následne konať a rozhodovať súd prvej inštancie, podobne ako u trov prvoinštančného konania.

9. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď uvedie len dôvody na zdôraznenie jeho správnosti a vyjadrenie k podaným odvolacím dôvodom.

10. V danej veci je predmetom sporu žalobcom uplatnený nárok v zmysle ust. § 12 ods. 1 písm. e/ zák. č. 381/2001 Z. z. skutkovo odôvodnený žalobcom tým, že žalovaný ako účastník dopravnej nehody dňa 01. 01. 2019, ktorú nehodu zavinil, si nesplnil s ohľadom na výšku hmotnej škody na vozidle poškodeného povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu polícii tak, aby bola zabezpečená možnosť verifikovať okolnosti vzniku poistnej udalosti pre neho ako poistovateľa, keď túto povinnosť mal aj z dôvodu, že došlo aj k znečisteniu vozovky unikajúcimi prevádzkovými olejmi z motorového vozidla poškodeného. Procesná obrana žalovaného v spore spočívala v tom, že v čase vzniku dopravnej nehody na mieste zrážky nebolo zjavné a zrejmé, že hmotná škoda na vozidle poškodeného presiahne zákonný limit pre nahlásenie poistnej (škodovej) udalosti ako dopravnej nehody polícii a že nebolo preukázané to, že by pri nehode došlo k uniknutiu nebezpečnej tekutiny. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní v spore ustálil to, že žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázania vedomosti žalovaného o tom, že hmotná škoda na vozidle poškodeného zrejme presiahla zákonný limit a že pri nehode unikli nebezpečné veci, pričom však žalobca svoje dôkazné bremeno neunesol, keď nepreukázal, že žalovaný na základe svojich individuálnych vedomostí a skúseností nemusel mať v čase nehody pochybnosti o tom, že výška hmotnej škody zákonný limit presiahne a že v prípade uniknutej kvapaliny išlo o nebezpečnú vec (tekutinu). Podané odvolanie žalobcu bolo proti právnym záverom súdu prvej inštancie, keď má za to, že výklad súdu spôsobuje právnú neistotu a obsolétosť právnej úpravy.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne poukázal na to, že v prípade procesnej obrany žalovaného bolo na žalobcovi, aby v spore jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť preukázal to, že žalovaný tvrdenú povinnosť porušil, teda že vedel - mal pochopenie alebo presvedčenie, že sa jedná o dopravnú nehodu práve na základe toho, že hmotná škoda na vozidle poškodeného je zrejme prevyšujúca jeden a pol násobok väčšej škody podľa Trestného zákona, t. j. prevyšuje sumu 3.990 eur. Právny predpis totiž takúto povinnosť vodičovi ukladá iba v prípade, ak mu je táto otázka aj bez väčších odborných znalostí zrejma, teda evidentná, jednoznačná a očividná, že skutočne pri dopravnej nehode došlo k vzniku hmotnej škody presahujúcej 3.990 eur. Vždy je pri tom významný a rozhodujúci stav na mieste dopravnej nehody, presnejšie rozsah poškodenia motorových vozidiel a nemožno od nikoho, teda ani od poistníka spravodlivo požadovať, aby mal presnú vedomosť o cenách poškodených súčastí vozidla a ceny prác opravy a zároveň aj počítal so skrytými - nie voľným okom viditeľnými poškodeniami vozidla. Pokiaľ došlo k poškodeniu svetla, nárazníka a kapoty, bez poznania uvedených cien súčiastok a opravy, ako aj samotného spôsobu vykonania opravy, či už autorizovanom alebo neznačkovom servise alebo s potrebou vykonania opravy s výmenou dielov, t. j. bez možnosti

opravy poškodených dielov, nebolo preto na strane žalovaného možné objektívne konštatovať, že v čase vzniku dopravnej nehody tomuto muselo byť zjavné to, že výška hmotnej škody ako zákonný limit pre hlásenie poistnej udalosti aj ako dopravnej nehody existuje. Nemožno tiež neprihliadnuť na vyjadrenie druhého účastníka dopravnej nehody - poškodeného, ktorý ako svedok so skúsenosťami s opravami vozidla, rovnako výšku škody nevzhliadol presahujúcu zákonný limit, keď žalovanému netvrdil ani spôsob vykonania opravy výlučne v autorizovanom značkovom servise pre daný typ vozidla. Žalobcovi sa tak ani podľa názoru odvolacieho súdu nepodarilo spochybniť tvrdenie žalovaného, že nemusel mať dôvodné pochybnosti v tom, že by zrejma - viditeľná výška škody prevyšovala sumu 3.990 eur t. j., že musel mať jednoznačne („zrejmé“) presvedčenie o výške škody nad zákonný limit, keď je nutné zdôrazniť tiež to, že pokiaľ zákonodarca zveril účastníkom škodovej udalosti v cestnej premávke na posúdenie hranicu výšky škody, ktorej prekročením už je nevyhnutné považovať škodovú udalosť aj za dopravnú nehodu, ktorú je povinnosťou ohlásiť policajtom, tak je potrebné počítať i s prípadmi, že konečná výška škody predstavujúca náklady nevyhnutné na opravu poškodeného vozidla bude uvedenú sumu prevyšovať, z čoho však nemôže vyplývať, že by mal žalovaný znášať dôsledok len na základe presahujúcej výšky škody bez zohľadnenia toho, či mu výška hmotnej škody musela byť zrejma. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené zákonné ustanovenie by mali poisťovne uplatňovať len v prípade úplne zjavného ignorovania výšky škody pri ťažkých haváriách vozidiel s výškou škody blížiacou sa k hodnote samotného vozidla, keď uvedené uvádza aj s ohľadom na ďalšie ustanovenia postihových prípadov v § 12 ods. 1, za ktorých má poisťovateľ proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, keď v tomto prípade vznik a zavinenie dopravnej nehody žalovaným boli nesporné, teda ani prítomnosť polície by nezmenila situáciu - postavenie žalobcu pri verifikácii objektívnych okolností, za ktorých ku škode došlo. Nemožno tiež neprihliadať aj na stránku spravodlivosti, i keď odvolací súd rešpektuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod R 64/2020 o nemožnosti krátenia súdom, avšak je potrebné aj naplnenie zmyslu a účelu zákona (poistenia) a teda uvedené ustanovenie § 12 ods. 1 písm. e/ by nemalo viesť až k popretiu zmyslu a účelu povinného zmluvného poistenia, keď žalovaný ako poistník si platí poistenie svojej zodpovednosti a v konečnom dôsledku bude následky za dopravnú nehodu znášať tak, ako by poistený vôbec ani nebol. Zmyslom a účelom súdneho konania má byť nachádzanie spravodlivého riešenia namiesto uprednostnenia zdanlivej legality uplatňovaného nároku na plnenie zmyslu a účelu zákona ako aj kontextu spravodlivosti, keď pri problematickej hypotéze právnej normy (s ohľadom na vágnosť pojmu „zrejmé“ a s ohľadom na nezáväznosť ustálenia výšky škody ani privolanou políciou) treba v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o povinnom zmluvnom poistení, uplatniť výklad - interpretačné zvýhodnenie (pre) spotrebiteľa. Aktuálne bola (rozlíšením škodovej udalosti od dopravnej nehody) od 01.07.2022 (zákonom č. 179/2022 Z. z.) povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu len pre výšku škody vypustená (z § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke), keď v predchádzajúcej právnej úprave (vyhláske MF SR číslo 423/1991 Zbierky zák.) bol tento postih riešený osobitne - v osobitnom ustanovení § 11 ods. 2, a len do výšky polovice súm vyplateného poistného plnenia. Žalovaný po dopravnej nehode nebol ľahostajný k vzniknutej škode a jej výške, keď aj s ohľadom na vyjadrenie druhého vodiča nenadobudol jednoznačné („zrejmé“) presvedčenie o tom, že škoda (jej výška) vyžaduje privolanie polície, keď za to ňou postihovaný nebol. V rozsudku senátu 25Co/62/2020 Krajský súd prijal iný skutkový záver o dostatku informácií žalovanej k výške škody a teda jej nekonaní obozretne a tiež (s ohľadom na zhora uvedené dôvody neudržateľný) právny záver o irelevantnosti schopnosti žalovanej výšku škody odhadnúť. Možno preto ustáliť, že žalobou požadovaný nárok je možné priznať len vtedy, ak mohli účastníci ustáliť výšku škody so záverom, že pravdepodobne („zrejmé“) presiahne zákonný limit a ak žalobca dôkazné bremeno o tom v spore vykonaným dokazovaním uniesol.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).